

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] habeat locum in exhibitione honoris? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

tractent. Eset tamen hoc propter scandalum dimit-
tendum, si ex hoc aliqui exemplum sumerent etiam
præter dignitatem, bonæ ecclesiæ consanguineis
dandi.

Ad secundum dicendum, quod dispensatio matri-
monij contrahendi principaliter fieri consuevit pro-
pter fœdus pacis firmadum. Quod quidem magis est
necessarium communi utilitati circa personas excel-
lentes. Et ideo cum eis facilius dispensatur absque
peccato acceptionis personarum.

Ad tertium dicendum, quod quantum ad hoc,
quod electio impugnari non possit in foro iudiciali,
sufficit eligere bonum, nec oportet eligere melio-
rem: quia sic omnis electio posset habere calumniã.
Sed quantum ad conscientiam eligentis, necesse est
eligere meliorem, vel simpliciter, vel in compara-
tione ad bonum commune: quia si potest haberi ali-
quis magis idoneus erga aliquã dignitatem, & alius
preferatur, oportet quod sit propter aliquam cau-
sam. Quæ quidem si pertineat ad negotium, quantum
ad hoc erit ille qui eligitur, magis idoneus: si verò
non pertineat ad negotium id quod consideratur ut
causa, erit manifeste acceptio personæ.

Ad quartum dicendum, quod ille qui de gremio
ecclesiæ assumitur, ut in pluribus consuevit esse vi-
lior, quantum ad bonum commune: quia magis di-
ligit ecclesiam in qua est nutritus. Et propter hoc
etiam mandatur Deuteronom. decimosextimo, Non
petris alterius gentis hominem facere regem, qui
non sit frater tuus.

ARTIC. III.

*Vtrum in exhibitione honoris, & reuerentia locum
habeat peccatum acceptionis personarum?*

354
quol. 10.
ar. 12.

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod in exhi-
bitione honoris & reuerentiæ non habeat lo-
cum peccatum acceptionis personarum. Honor enim
nihil aliud esse videtur, quam reuerentia quædam
alicui exhibita in testimonium virtutis; et pater per
hi-

Philosophum in 1. * Ethic. Sed prelati & principes sunt honorandi etiam si sint mali, sicut etiam parentes, de quibus mandatur Exod. 20. Honora patrem tuum & matrem tuam: & etiam domini sunt a seruis honorandi, etiam si sint mali, secundum illud 1. ad Timotheum sexto, Quicumque sunt sub iugo serui, dominos suos honore dignos arbitrentur. Ergo videtur quod acceptio personarum non sit peccatum in exhibitione honoris.

*lib. 1. c. 5.
to. 5.*

¶ 2 Præterea, Leuit. 19. præcipitur, Coram cano capite surge, & honora personam senis. Sed hoc videtur ad acceptionem personarum pertinere; quia quandoque senes non sunt virtuosus, secundum illud Dan. 13. Egressa est iniquitas a senioribus populi. Ergo acceptio personarum non est peccatum in exhibitione honoris.

¶ 3 Præterea, Super illud Jac. 2. Nolite in personarum acceptione habere fidem, &c. dicitur glossa Augustini, Si hoc quod Iacobus dicit, Si introierit in conuentu vestro vir habens anulum aureum, &c. intelligatur de quotidianis confessibus: quis hic non peccat, si tamen peccat? Sed hæc est acceptio personarum, diuites propter diuitias honorare. Dicit enim * Gregorius in quadam homilia, Superbia nostra retunditur: quia in hominibus non naturam, qua ad imaginem Dei facti sunt, sed diuitias honoramus. Et sic cum diuitia non sint debita causa honoris, pertinet hoc ad personarum acceptionem. Ergo personarum acceptio non est peccatum circa exhibitionem honoris.

*in ep. 19.
ad Hier.
to. 2.*

*ho. 28. in
euangel.
an med.*

SE D contra est, quod dicitur in * gl. Jac. 2. Quicumque diuitem propter diuitias honorat, peccat: & pari ratione, si aliquis honoretur propter alias causas, quæ non faciunt dignum honore: quod pertinet ad acceptionem personarum. Ergo acceptio personarum in exhibitione honoris est peccatum.

*glo inter
lin. super
illud Iac.
cob. 2. No
lite in per
sonarum
acceptio.*

RESPONDEO dicendum, quod honor est quoddam testimonium de virtute eius, qui honoratur. Et ideo

G 4 sola